אמר רבא מ"ל. פירוש לא מקדיש עשה תמורה מליט ליבור ושותפין עושין תמורה כגון דשוו לאקדוש ג) אבל לא מליט לגמור לא מתכפר עשה תמורה מליט לבור ושותפין עושין תמורה כגון (ה) דאיתקדוש בהמה להתכפר בה יחידי דיחיד מתכפר בה לא לבור היא אלא דיחיד: **איתמר** בר פדא. זהו בר פדא בן אחותו של בר קפרא כדאיתא פ' קמא דמעילה (דף ד:) א"ל בר קפרא לבר פדא בן *אחותו ראה מה אתה שואלני למתר בב"ה ואין זה בן פדא דבן פדא הוא ר"א בן פדא: **ואין** קדושה חלה על הטעוברים. שאם *הקדיש טוברי במעי אמו בהמה חולין אינו קדוש ליקרב ואי מקריב ליה כשטולד ולא אקדשיה משטולד מייתי חולין בעזרה ואם הפרים חטאת משוברת לא הוו כשתי חטאות לאחריות דשובר מכח אימיה הוא דקדים ולא מכח עצמו והוי כולד חטאת ומיתה אזיל וכן לכל דבריו הרי הוא כוולדות קדשים ולא כחטאת הקדש: **ורבי** יוחנן אמר קדושה חלה על הטעוברין. ואם הקדים טוברי במעי אמו חולין קדים (ג) ואם הפרים חטאת משוברת הוי כמפרים שתי חטאות לאחריות ולא הוי כולד חטאת אלא הולד קדושתו קדושה הפה מכח האדם ולא מכח האם (ג) *לא מליט ולד חטאת דאזיל למיתה אלא במקדים חטאת ריקנית ועיברה:

ואזדא רבי יוחנן לטעמיה (כ' [כו'])

דלה בולדה מתכפר. פירוש ואין לריך קדושה אחרת והוי כמפרים שתי חטאות לאחריות שמע מינה דאיתיה ליה לר' יוחנן קדושה חלה על הטעוברין דאי סלקא דעתך דאין קדושה חלה יעכוך קדושה אחרת אחר שטולד אבל אין לפרש מדלא אזיל למיתה שמע מינה דקדושה חלה (ה) והא (לי) דתפר לומר דאף ע"ג דאין קדושה חלה על הטעוברין אפילו הכי לא אזיל הולד למיתה דשמעינן ליה לר' יוחנן דאיתי ליה שיירו משויר ואי אמר על בהמה של חולין היא קדם וולדה חולין הרשות בידו דשובר לאו ירך אמו הוא וכן מפרש הש"ס לקמן פ' כילד מערימין (דף כה.) אלא עיקר האכסה הוא דמדקאמר רבא בולדה מתכפר ומשמע דאין לריך לאקדושיה זימנא אחריתי אחר שטולד דמשהקדיש האם הולד קדוש על פיו ולא מכח האם וק"ק מה שפירש רש"י ז"ל לבר פדא דאמר אין קדושה חלה על הטעוברין ונפקא מינה דאם הפרים חטאת משוברת הוה ליה ולד חטאת ומיתה אזלא מגלן דלמתא אף על גב דאין קדושה חלה לא אזיל למיתה דשמא אית ליה שיירו משויר ולא ירך אמו הוא ו) כדפירשנו וי"ל דע"כ אית ליה לבר פדא דשיירו איכו משויר דאם לא כן תקשה ליה ממתני' ז) (ולד שלמים) פרק כילד מערימין

עוטרין באחרין. שאם אמר הרי עוטר שבמעי בהמת חולין זו תמורת רגל בהמת קדש זו" אין העובר קודש: **ולא אחרין ועוטרין.** דחולין בשלימים לקדש: **ולא שלימין.** דחולין באחרין ועוטרין לקדש: **ממירין אחרין בשלימין.** אמר הרי רגל בהמת חולין זו תמורת בהמת קדש זו"חלה תמורה על האחר ופשטה לה בכל הבהמה ו"ולא שלימין בכסף. לאין כה בהמת